

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/172-1/2016/Pan.

**A Független Rendészeti Panasztestület
168/2016. (X. 13.) számú
állásfoglalása**

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. május 19-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2016. október 13-án megtartott zárt ülésen hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos és partnere, R. I. 2016. május 19-én 14 óra 35 perckor személyesen terjesztették elő panaszbeadványukat a velük szemben 2016. május 4 és 5-én eszközölt, többszörösen szabálytalan rendőri intézkedés miatt. 2016. május 25-én R. I. szintén mindkettőjükre vonatkozó írásos panasz-kiegészítést terjesztett elő. (A testület R. I. panaszát külön ügyszámon iktatta és vizsgálta, ezért a kizárólag rá vonatkozó panaszelemek ott kerültek ismertetésre.)

A panaszos és partnere beadványukban előadta, hogy két héttel ezelőtt szerdán (2016. május 4-én) 16 óra 15 perckor a panaszos és R. I. elment a sz.-i általános iskolába (Sz., F. 29.) a panaszos gyermekeiért. Amikor a két fiú kijött az iskolából, elmentek a játszótérre. Ez alatt ők a gépkocsijukban várakoztak a harmadik gyermekükkel. 16 óra 30-35 perc körül a két gyermek és egy barátjuk azzal jött vissza a kocsihoz, hogy egy nő (mint később kiderült: T. M.) zaklatja őket. Ezt követően T. M. is a kocsihoz lépett és közölte a panaszossal és partnerével, R. I.-vel, hogy a panaszos gyermekei zavarják a nő gyermekét a játékban. A panaszos először el akarta küldeni T. M. -et, aki erre szidalmazni

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

kezdte a gyermeket („Te kis gecsi”) mire a panaszos elmondta, hogy a nő gyermeke ütötte meg először a panaszos fiát, amit ő visszaadott, részéről ennyi volt, elrendezték a vitát. Ezt követően a T. M. még agresszívan lépett fel és sértegetni kezdte a panaszoszt is („milyen sűrűn kapod be a legyet”) a vitában a nő a földre nyomta a panaszoszt. A panaszos partnere szerint szakszerű fogással. R. I. ezután többször rá szólt, hogy engedje el a panaszoszt (a nő kb. 70 kg volt, a a panaszos pedig 45 kg). Miután nem szállt le a partneréről R. I. tanult önvédelmi fogással a félhosszú haját a jobb kezével átfogta, lehúzta a nőt a panaszosról, amíg ezzel foglalatostkodott, oldalirányból egy ismeretlen férfi (mint később kiderült: P. Zs. M) két alkalommal fejen ütötte, amitől R. I. elterült, ettől lett sérülése a homlokán és a térde alatt a lábszárán. Majd R. I.-t még egyszer megütötte a férfi. Mielőtt kiszállt a kocsiból R. I. elindította a fényképezőgépet és lefényképezte a T. M.-et, majd a nyitott autóablakon keresztül folyamatos felvételt készített. R. I. lefejelte az ütéstől a betont, a Testület munkatársainak meg is mutatta a sérülését. R. I. a kocsni elejéhez lépett a fényképezőgéppel a kezében, hogy felhívja a rendőrséget. Elmondta a férfinak, hogy ez kiskorú veszélyeztetése, és 5 évvel fenyegetett cselekmény és azt is mondta, hogy felvette az eseményeket. Ekkor P. Zs. M. kiütötte a kezéből a fényképezőgépet, ami a motorháztetőre esett és derékszögű benyomódást okozott a motorháztetőn. A gép az eséstől leállt, ezért újra kellett indítani. A férfi felsége el kezdett kiabálni, hogy ő közfeladatot ellátó személy, később kiderült, hogy kalauz.

A fényképezőgépet újra kellett indítani, ezért az utolsó felvétel elveszett. Ekkor újra elmondta R. I. a figyelmeztetést és hívta a rendőrséget. Ezt követően a panaszos hívta a továbbiakban a rendőrséget és beszélt is velük. Ekkor P. Zs. M. is rendőrt hívott, majd egyeztetett (összebeszélt) a feleségével. R. I. ezt is felvette.

A rendőrség kijött, de panaszoszt és R. I.-t a helyszínen meg sem hallgatták. P. Zs. M. felesége azt kiabálta, hogy ő közfeladatot ellátó személy. A rendőrök elmondták, hogy mind a négyüket előállítják a rendőrkapitányságra külön-külön gépkocsival, hogy közben ne tudjanak összebeszélni, és ott kétszer mindenkit meg fognak hallgatni és a másodszori meghallgatás után, majd a parancsnok („készenléti parancsnok”) fogja eldönteni, hogy kinek mi lesz a sorsa. A gyerekeket sem hallgatták meg a rendőrök (7, 9 évesek), pedig a panaszos hozzájárult volna. De a játszótéren vagy volt még vagy 10 gyerek, de őket se hallgatták meg. R. I. jelezte a rendőrnek, hogy P. Zs. M. és T. M. összebeszélt egymással, de ő felvette. Erre a rendőr azt mondta, hogy nem is ismerik egymást, de R. I. megnézte a facebookon és ismerik egymást, mert a férfi felesége és T. M. facebookon ismerősök.

Mindenkit külön gépkocsiban szállították be, hogy ne tudjanak összebeszélni. Először gépkocsival követték R. I.-t, hogy hazavigye a gépkocsit és a kutyát. A panaszos sérelmezte és diszkriminatívnak találta, hogy a férfit és a T. M.-et a leíróban helyezték el, őt és R. I.-t pedig külön-külön az előállító helyiségekben. A panaszos még a helyszínen, telefonon értesítette az édesanyját, és ő elvitte a gyerekeket a helyszínről. A panaszos és partnere szerint M. I. és P. Zs. M. a leíróban hallotta egymás vallomását, össze is tudtak beszélni. (R. I. rendszeresen kijárt mosdóba, így hallotta és látta az eseményeket) T. M.-en mindketten érezték, hogy ittas. A rendőrök senkit sem szondáztattak meg, noha R. I.-t tudomása szerint garázdaság nyomozása esetén halaszthatatlan nyomozási cselekmény minden fél megszondáztatása. A két másik személyt kétszer is meghallgatták, egymás előtt tettek vallomást. Őket meg se hallgatták, nem hogy kétszer.

A panaszos és partnere sérelmezte, hogy a panaszoszt kiskorú gyerek (1,5; 7; 9; éves gyerek) mellől állították elő és órákig fogvatartották.

A panaszoszt az SBO-n kb. $\frac{3}{4}$ órát vizsgálták, a feje volt sérült (duzzanat). Ezután

visszaszállították a kapitányságra, ekkor a P. Zs. M. még ott volt a rendőrségen. F. Z. körzeti megbízott, rendőr meg se hallgatta őket, a panaszos hiába reklamált, hogy őt nem hallgatják meg, de azt mondták, hogy majd meghallgatják őket (23 óra). A panaszos adatait, az édesanyja elérhetőségeit a bántalmazó férfi P. Zs. M. előtt vették fel.

Ezután a panaszost átszállították a rendőrség K. utcai készenléti irodájába, amely épületen azonban semmilyen tábla nem jelezte, hogy az egy rendőrségi létesítmény. A K. úton 3 rendőr volt jelen. B. Á. rendőr volt a legrosszabb, többször megjegyezte, hogy „Milyen jól csinálta P. Zs. M, hogy kiütötte R. I.-t”. A jegyzőkönyvet rögzítő rendőr (B. M.) rendes volt.

Közben B. Á. feltelefonált, hogy kell a panaszos felső ruházata, így a panaszos a továbbiakban csak egy pólóban volt. A panaszos szerint nem volt indoka, hogy elvegyék a pulóverét, mert a másik fél szintén sérülést panaszolt, az ő pulóverét mégse vették el. (Szerinte ez szándékos volt, mintegy „kicseszés”-ből.)

A panaszost ezután leküldték, ahol éppen T. M. vallomást tett, ezért B. Á. rákiabált a panaszosra, hogy menjen onnan. Ezt követően rabosították a panaszost, a technikus még meg is jegyezte, hogy ez nagy garázdaság lehetett, látva a panaszos méreteit. A panaszosnak ezután azt mondták, hogy nem várhat az épületen belül, így hajnali fél négykor egy szál pólóban engedték ki a panaszost az utcára. A panaszos partnerét háromnegyed négy körül két rendőr szállította a Kálvária utcára, ahol, amikor meglátta a kint várakozó panaszost kérte a rendőröket, hogy azonnal engedjék be a 150 cm-es, 40 kg-os a panaszost az épületbe, mivel ez egy veszélyes környék és kint 10 fok van. (A panaszos ezt B. Á. rendőrtől is kérte, de nem engedte be.) A panaszos partnere szerint az épülettől 150 méterre van migránsok busza, 100 méterre pedig egy kocsmá, ahol egy hónapja gyilkosság volt. A rendőrök se haza nem vitték a panaszost, se egy taxit nem hívtak neki.

A panaszos végül fél 4-től 6 óráig várta az utcán R. I.-t, akkor adta oda neki B. M. rendőr R. I. kulcsait.

A panaszos és R. I. szerint jogszerűtlen és szakszerűtlen volt az eljárás, nem hallgatták meg őket, T. M. ittas volt, de rajtuk és T. M.-en sem végeztek alkoholvizsgálatot, a történeteket nem jegyzőkönyvezték szó szerint. A rendőrök nem nézték végig a felvételt az előállításakor Az előállítás meghosszabbításáról nem kaptak határozatot.

A panaszos az ügyel összefüggésben elmondta továbbá, hogy F. Z. rendőr mondta, hogy T. M. védőnő a Szerb Templom mellett, és hogy ő foghatta le a panaszost. T. M. azt mondta a kihallgatásakor, hogy ő volt alul, illetve, hogy R. I. nyakon rúgja vagy nyakon ütötte. Később a T. M. bement az iskolába és elmondta a saját verzióját, és később a tanárok kérdőre is vonták a panaszost. T. M. gyereke nem is ebbe az iskolába jár, ezért a panaszos nem érti, hogy miért ment be az iskolába.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a Cs. Megyei Rendőr-főkapitányság Sz.-i Rendőrkapitányságától (továbbiakban együtt: illetékes rendőri szerv), valamint megküldeni kérte az ügyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) U. R. Gy. r. főtörzsőrmester és B. V. c.r. törzsőrmester 2016. május 4-én kelt, az előállítás végrehatásáról szóló jelentésében előadták, hogy 2016 május 4-én 17 óra 40 perckor a panaszossal szemben a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.)

29.§. (1) bekezdése szerinti igazoltatás, 31. §.(1) bekezdése szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása és 33.§.(2) bekezdés b) pontja szerinti bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítására került alkalmazásra. A személyes szabadság korlátozásának helye 6722 Sz., Fő tér 29. szám. volt. Az intézkedés során kényszerítő eszközöket nem alkalmaztak. Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírásaként előadták, hogy fenti napon az ügyeletes utasítása alapján 17 óra 40 perckor megjelentek a fent említett helyszínen, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy az ott tartózkodó szülők összeverekedtek.

A helyszínre érkezve felvették a kapcsolatot az ott tartózkodó T. M.-mel, aki elmondta részükre, hogy két gyermekével sétált a helyszín előtti játszótéren. A játszótéren való tartózkodás ideje alatt fiú gyermeke odament édesanyjához azzal, hogy a játszótéren tartózkodó másik kisgyermek azt mondta, hogy "Geci vagy". Ezt követően édesanyja mondta neki, hogy nem kell foglalkozni az ilyen kijelentésekkel, azonban míg T. M. lányával játszott, addig kisfia vélhetően odament az őt verbálisán bántalmazó gyermekhez, akit elmondottak alapján megütött. T. M. elmondása alapján, csak annyit látott, hogy fia egy négyfős gyerekekből álló társaság felől halad feléje, amikor észlelte, hogy őt megüti. Ekkor T. M. odalépett a társasághoz és megpróbálta őket rendre teremteni. Ezen próbálkozás során az ott lévő gyermekek közölték, hogy T. M. fia volt az, aki először megütötte az ott tartózkodó egyik gyermeket, így T. M. bocsánatot kért tőlük. A helyszínen ekkor T. M. és gyermeke tovább állt és folytatták a játszótéren való játszást, azonban az ott tartózkodó gyermekek őket kavicsokkal dobálni kezdték.

Ezt észelve T. M. odalépett a Fő téren parkoló *** forgalmi rendszámú személyautóhoz, amelyben R. I., valamint a panaszos tartózkodott és megkérte őket, hogy gyermekükre szóljanak rá, mivel őket kavicsokkal dobálják. Ekkor a gépjárműben ülő panaszos rögtön arrogánsan odaszólt, hogy azt csinálnak gyerekek, amit akarnak. Ezt követően a panaszos kiszállt a gépjárműből és verbálisán szidalmazni kezdte T. M.-et. Ezen szidalmazást követően további szóváltás vette kezdetét, amelynek során a panaszos jobb kézzel T. M. arcának bal felét egy alkalommal, tenyérrel megütötte. Ezen ütést követően a két személy egymás hajába kapaszkodott, majd dulakodni kezdtek, amely során a földre kerültek. T. M. elmondása szerint miközben a földre kerültek, a gépjármű vezetőülésében ülő R. I. kiszállt járművéből és odalépett hozzájuk, amelyet követően T. M. szerint őt nyakának hátsó részén megütötte vagy megrúgta. Az elmondottak alapján ekkor a bántalmazásba közbelépett P. Zs. M. P. Zs. M. sal szemben R. I. agresszívan lépett fel, amely során őt jobb kézzel megpróbálta arcon ütni. Ezen ütés előtt P. Zs. M. kitért, amelyet követően ijedségből adódóan jobb kézzel arcon ütötte R. I.-t, aki a földre esett. Miután P. Zs. M. megütötte R. I.-t, ő odament a járművéhez majd kivett egy kb. 30 cm. hosszúságú elemlámpát, amellyel fenyegetően lepert fel. Ezen fenyegetés után az elemlámpát visszahelyezte a járműbe, majd a jármű hátsó ülésén helyet foglaló nagy testű kb. 50 kg-os kutyáját kivezette az autójából, majd annak duplájára hajtott pórázával fenyegetőzött. Eközben a helyszínre érkezett P. Zs. M. feleségé, P-né N. É. aki az agresszívan fellépő R. I. és P. Zs. M. közé lépett és nyugtatni próbálta őket. Az elmondottak alapján R. I. végig agresszív magatartást tanúsított, többször fenyegető kijelentéseket tett, valamint kamerázni kezdte a történeteket.

A történetek alapján a helyszínre további rendőri segítséget kértek, majd az elmondottakat telefonon keresztül jelentették a Készültségi Szolgálat Parancsnokának, aki azt az utasítást adta részükre, hogy R. I.-t, valamint a többi aktívan résztvevő felet csoportosan elkövetett garázdaság miatt állítsák elő Sz. Rendőrkapitányság épületébe. Fent nevezett személyt H. M. c.r. zászlós, valamint Sz. T. r. őrmester a ***forgalmi rendszámú szolgálati személyautóval sérülés és panasz mentesen előállítónak Sz. Rendőrkapitányság épületébe további intézkedések megtétele céljából.

A jelentés szerint az Rtv. 33.§ (4) bekezdés alapján az előállítás okáról és annak idejéről szóló tájékoztató kiadásra került.

Az előállítás oka 2016. május 5-én 3 óra 25 perckor megszűnt, ekkor nevezett átadása megtörtént.

2) Cs. L. r. főhadnagy 2016. május 4-én az előállítás végrehajtásának parancsnoki kivizsgálása során előadta, hogy s rendőri intézkedést megvizsgálta és megállapította, hogy az Rtv.29.§.(1) bekezdés szerinti igazoltatás, 29. §.(6) bekezdés szerinti igazoltatott személy átvizsgálása és a 33. §.(2) bekezdés b) pont szerinti bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása, mint személyi szabadságot korlátozó intézkedés jogszerű és szakszerű és arányos volt.

3) B. M. c. r. törzsászlós 2016. május 5-én 00 óra 17 perckor jegyzőkönyvet vett fel Sz. N. gyanúsítottként történő kihallgatásáról, mely során közölték vele, hogy megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2016. május 4-én 17 óra 40 perc körüli időben a Sz., Fő tér 29. sz. előtti játszótéren előzetes szóváltást követően bántalmazta (egy alkalommal arcon ütötte) T. M-et, majd összeverekedtek, és kölcsönösen bántalmazták egymást; miközben R. I. bántalmazta (egy alkalommal nyakon ütötte, vagy rúgta) T. M.-et ; valamint a verekedésbe további résztvevőként bekapcsolódva P. Zs. M. (R. I. ütése előli kitérés után) bántalmazta (egy alkalommal arcon ütötte) R. I.-t.

A panaszos, R. I., T. M és P. Zs. M. játszótéren tanúsított erőszakos cselekménye alkalmas volt arra, hogy megbotránkozást és riadalmat keltsen.

A fentiek alapján R. I. megalapozottan gyanúsítható volt a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntettének elkövetésével.

A panaszos a gyanúsítást megértette, a gyanúsítás ténye miatt panaszt nem tett.

A panaszos a gyanúsításban megfogalmazott bűncselekmény elkövetését nem ismerte el. Vallomásában előadta, hogy 2016. május 4-én 16 óra körüli időben a Sz.. Fő téren lévő játszótérre érkezett három gyermekével és a párjával R. I.-vel.

Később a játszótér mellett parkoló autónál volt a párjával, amikor a három gyerek odarohant hozzá, de mondta nekik, hogy picit várjanak, mert telefonon éppen az anyukájával beszélt. Miután abbahagyta a telefonálást a gyerekek rámutattak egy hölgyre, aki a játszótéren a hintánál állt, hogy az a nő piszkálja őket. A panaszos azt látta, hogy a hölgy egy kisfiúval volt. A panaszos mondta a fiainak, hogy menjenek vissza szépen játszani, és ne foglalkozzanak vele. A panaszos B. keresztnévű fia azt mondta, hogy nem hagyják annyiban, mert az a kisfiú a panaszos Cs. keresztnévű fiát hátba verte. A panaszos vallomásában elmondta, hogy Cs. keresztnévű fia azt mondta neki, hogy „visszaadta a kifúnak”. A panaszos azt gondolta, hogy így, mivel „adok-kapok volt”, letudta a dolgot; és a gyerekek is az autójuk hátuljánál játszottak tovább. A panaszos elmondás szerint ezután nem sokkal a hölgy odajött hozzá a kisfiával együtt. A panaszos úgy gondolta azért, mert látta, hogy R. I. beszélt a fiaival.

A hölgy azt mondta a panaszosnak, hogy nem hagyják a gyerekek játszani őket. A passzos elküldte a hölgyet, mondta neki, hogy menjen onnan. Erre a hölgy azt mondta, hogy bemegy az iskolába és szól az igazgatónak. A panaszos mondta neki, hogy nyugodtan mehet, senkit nem fog érdekelni, mert iskolán kívül történt a dolog. Mondta neki, hogy különben is mért jött oda hozzá, mikor az ő gyereke ütötte hátba először R. I. gyermekét. A panaszos ezért újból felszólította, hogy menjen onnan. Erre ő különböző megjegyzéseket tett a panaszosra és a gyerekeire. A gyereket aberrálnak nevezte, és azt is mondta, hogy R. I. sűrűn bekapdossa a legyet. A panaszos elmondása szerint a sértegetései ellenére nem nyúlt hozzá a hölgyhöz. A panaszos partnere ez idő alatt bent ült az autóban.

Ekkor hirtelen a hölgy nekiesett két kézzel a panaszosnak és elkezdte húzni, tépni a haját, és így lehúzta a földre. A panaszos próbált kiszabadulni, de nem tudott. A passzosról a hölgyet a partnere húzta le, a hajánál fogva.

Ekkor egy férfi ott termett és neki esett a panaszos partnerének, R. I.-nek ököllel többször megütötte az arcát. Ezután R. I. a földre esett. Ez a férfi még ezek után is ütötte, amikor már a földön feküdt. Ekkor R. I. rákiabált, hogy hagyja abba a partnere bántalmazását, és egy másik hölgy (a panaszos úgy vélte, a férfi felesége) odament és R. I. és a bántalmazó férfi közé állt. Ekkor hagyta abba csak a férfi R. I. bántalmazását.

Ezután odébb ment a férfi és felesége a távolabb lévő padokhoz, és a panaszos jól hallotta, hogy rendőrt hívtak. Ezután közvetlenül R. I. és panaszos is rendőrt kértek a helyszínre.

Ezután odamentek hozzájuk a gyerekek, akik a játszótéren voltak (kb. 7 gyerek, köztük a panaszos gyereke is) és azt mondták, hogy látták, hogy mi történt és mellettük állnak.

A panaszos vallomásában előadta, hogy a rendőrök őt is előállították a rendőrkapitányságra, ahonnan elvitték az SBO-ra. Ott az ügyletes orvos megvizsgálta, mert sérülése keletkezett. A sérülése egy kisméretű zúzódás (pukli), ami a homloka felső, elülső részén van. A sérülést a játszótéren őt inzultáló és bántalmazó hölgy okozta.

A jegyzőkönyvhöz csatoltál az ambuláns kezelőlap másolatát, amit a panaszos a vizsgálatot követően kapott.

A fentiekre tekintettel a panaszos nem kívánta előterjeszteni magánindítványát az elkövető (az őt bántalmazó hölgy) ellen a sérelmére elkövetett 8 napon belül gyógyuló sérülést okozó (a homlokomon zúzódás) könnyű testi sértés vétség elkövetése miatt.

Az eljárási cselekmény befejezve, jegyzőkönyv lezárva 2016. május 5-én 1 óra 32 perckor.

4) A „nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról” című dokumentum szerint a panaszos 2016. május 4-én 18 óra 55 perctől előállító helyiségben tartózkodott, melyet 22 óra 55 perckor azért hagyott el, mert elszállították az Ú. SBO-ra ellátás céljából.

5) A Dr. S. I. által 2016. május 4-én készített ambuláns kezelőlap szerint a panaszos diagnózisa a következő volt: az arc zúzódása, testi erővel elkövetett testi sérülés. Elöl a hajas fejbőr határon, a homlok közepén minimális duzzanat, nyomás érzékenység. Org. neurol. eltérés nem volt pillanatnyilag észlelhető. Törés fizikálisan kizárható.

Az esemény leírásaként az szerepelt, hogy a panaszos elmondása szerint 2016. május 4. ismeretlen nő játszótéren haját húzta, földre rántotta, arca sérült. Esméletvesztése nem volt.

6) Egy Dr. S. I. által aláírt nyomtatvány, a következőt tartalmazza:

Dr. S. I. bejelentette, hogy a panaszos 2016. május 4-én balesetet szenvedett és beszállították a SZTE Traumatológiai Klinikájára. A sérült felvételt nem nyert, kihallgatható állapotban volt, a sérülése nem volt életveszélyes. Elmondása szerint általa ismeretlen személy bántalmazta. A sérülése előrelátható gyógytartama 8 napon belüli volt.

7) B. A. c. r. főhadnagy 2016. május 5-én a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csoportosan elkövetett garázdaság büntettének megalapozott gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügyben a panasossal szemben a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban. Be.) 151. § (2) bekezdése alapján - figyelemmel a Be.151. § (1) bekezdésére – lefoglalást rendelt el.

A határozat indokolásában a főhadnagy előadta, hogy a panaszos, mint gyanúsított által, az előállítása során viselt kardigán (dolog) tárgyi bizonyítási eszköz, így lefoglalása szükséges és indokolt. A határozattal szemben a panaszos nem élt panasszal.

8) A lefoglalás alkalmával (mely eljárást B. M. c.r. törzszászlós vezetett) 2016. május 5-én 2 óra 4 perckor készült jegyzőkönyv szerint a fenti helyen és időben lefoglalásra került a

panaszostól, mint gyanúsítottát az általa az előállítás során magán viselt 1 db fekete színű, márkajelzés és méretmegjelölés nélküli, cipzáras, női kardigán (1-es sorszámmal).

A lefoglalt dolgokat a Sz. Rendőrkapitánysághoz szállították be. A kényszerintézkedés módja ellen a panaszos panasszal nem élt. A kényszerintézkedés befejezve, a jegyzőkönyv lezárva: 2016. május 5. 2 óra 14 perckor.

9) A bűnjeljegyzék című dokumentum bűnjelként tüntetett fel 1 db. kardigánt, melynek tulajdonosa a panaszos, Sz. N. . A kardigán a bűnjelkamrába 2016. május 5-én került elhelyezésre.

10) A szemle megtartásáról szóló, Sz.-P., Fő tér Cs. utcai végénél 2016. május 5-én 00 óra 55 perckor készült jegyzőkönyv szerint a csoportosan elkövetett garázdaság büntetének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban a fenti helyszínen, a szemle során F. A. c. r. százados, mint bizottságvezető, S. J. r. zászlós . bűnügyi technikus és T. M. szemlével érintett voltak jelen.

A bűnügyi technikus a sértetten található szürke szövetkabátot eredetben rögzíti a neylon bűnjeltasakban. A bűnügyi technikus a szemlével érintett személyről steril mintavételi pálcán DNS többletmintát rögzít az arcának bal oldalán az állkapocsontnál. A bűnügyi technikus a kabátról részletező és áttekintő fényképfelvételeket készít, majd a főtér füves része mellett található kavicsos leálló részről talajmintát rögzít.

A jelen lévő személy elmondta, hogy a dulakodás során az ő kabátja és a másik fél kabátja egymáshoz értek ezért van szükség a kabát lefoglalására. Dulakodás közben a másik fél élettársa odalépett és a sértett arcának bal oldalát állcsontnak kézzel megütötte.

A szemlével érintett személy indítványozta, hogy a dulakodásban résztvevő fél birtokában lévő fényképezőgép vagy kamera rajta lévő – az ügy szempontjából releváns - feltételekkel kerüljenek lefoglalásra, mivel a dulakodásról ez a férfi felvételt készített.

11) A panaszossal szemben B. V. c.r. törzsőrmester és U. R. Gy. r. főtörzsőrmester 2016. május 4-én büntető feljelentést tett. A büntető fejelentés tartalmazza, hogy a helyszínen történtek során R. I. bal szeme fölött és jobb lábán térd körül hámsérülése, valamint jobb szeme alatt duzzanat keletkezett, így őt az előállítás során orvosi ellátásban részesítették.

Ugyanezen esemény során Sz. N. homlokának jobb oldalán keletkezett egy duzzanat, míg T. M. nyakának bal oldalán volt látható bőrpír, továbbá jobb vállának hátsó felét, valamint tarkóját fájlalta.

Ezen információk tudatában mindhárom személy orvosi vizsgálatára intézkedtek, a Sz.

, S. u. 6. szám alatt található Újkilinka épületébe történő kiszállást követően; ahol R. I. valamint Sz. N. vizsgálatát Dr. S. I. végezte, amely során a vizsgálatot végző orvos megállapította; hogy mindkét személy 8 napon belüli sérüléseket szenvedett.

12) A Dr. Z. L. r. ezredes, rendőrségi főtanácsos , kapitányságvezető 2016. június 17-én írt átiratában részletesen ismertette történi tényállás lényegében megegyezik a korábbi –az intézkedő rendőrök által készített - jelentésekben foglaltakkal, ezért annak részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

A kapitányságvezető elmondta, hogy a helyszínre érkező rendőrök felvették a kapcsolatot az ott tartózkodó, ügyben érintett összes személlyel, akiket az elsődlegesen beszerzett információk tudatában intézkedéstaktikai szempontból kétfelé választottak. Ezen kétfelé választás oly módon volt kivitelezhető, hogy P. Zs. M. i, valamint T. M.-et U. R. Gy. r. főtörzsőrmester hallgatta meg a történekkal kapcsolatosan, míg a R. I.-t és a panaszost B. V. c.r.lörm. hallgatta meg. Az intézkedés ideje alatt figyelmet fordítottak arra vonatkozóan, hogy az érintett felek egységesen, egymástól függetlenül el tudják mondani a történeket.

Az előállításához további rendőri erőt kértek a helyszínrre, amely során további 3 szolgálati személyautóval helyszínrre érkező kollégák segítségével mind a 4 fő külön-külön járművel előállításra került Sz. Rendőrkapitányság épületébe.

A Sz.-i Rendőrkapitányság épületében tekintettel arra, hogy az elmondottak alapján P. Zs. M. valamint T. M. korábban nem ismerték egymást, ők a leíró helyiségben, míg R. I., valamint a panaszos külön előállító helyiségben lettek elhelyezve.

A Sz. Rendőrkapitányság épületében kettő előállító helyiség van kialakítva, így az esetlegesen előforduló nagyobb elkövetői létszámú cselekmények előállítottjainak elhelyezése, elkülönítése problémát okoz. Ezen probléma megoldása jelen esetben kizárólag így volt megoldható, mivel a közterületi csekély létszámú rendőri erő nem volt elvonható további üres helyiségekben végrehajtandó személyőrzésre. Mivel R. I. és a panaszos egymással párkapcsolatban élnek, közös gyermeket is nevelnek, ezért tartani lehetett attól, hogy ők nagyobb eséllyel beszéltek volna össze az eljárás további szakaszára vonatkozóan. Mivel az intézkedés során arról szereztek tudomást, hogy T. M. és P. Zs. M. korábban nem ismerték egymást, ezért feltehetőleg kisebb volt az esélye, hogy a vallomásukat egymás történetéhez igazítsák. A R. I. és a panaszos párkapcsolatban élnek, gyermeket is nevelnek, így részükről elég lehet egymásnak akár csak egy mozdulat is, hogy megértsék egymást az ügyvel kapcsolatosan elmondani kívántakról. Nem megkülönböztetés céljából lett a R. I., valamint a panaszos az előállító helyiségben elhelyezve, mivel a rendőri intézkedés végig objektív, tárgyilagos volt. R. I.-t és a panaszost azért helyezték a külön előállító helyiségbe, mert ők ismerték egymást, valamint az intézkedés során jóval kifogásolhatóbb hangnemben beszéltek a rendőrökkel, valamint a magatartásuk sokkal agresszívebb és akadékoskodóbb volt, mint a másik két személlyé. T. M., valamint P. Zs. M. együttműködőbbek voltak az intézkedés során, míg a R. I.-t többszöri felszólításra volt csak hajlandó végrehajtani utasításait, láthatóan húzta az időt minden tevékenységével.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolg. Szab.) kimondja, hogy "Gondoskodni kell az előállító helyiségben elhelyezett, azonos ügyben fogvatartott személyek, a férfiak és a nők, a felnőtt korúak és a fiatalkorúak elkülönítéséről, valamint rendkívüli őr felállításával biztosított őrzéséről". Ezen rendelet alapján mivel 2 fő nő, valamint 2 fő férfi vett részt az esemény során, más egyéb elkülönítési lehetőség nem volt. Amennyiben az ügyben érintett férfiakat, valamint nőket egy-egy helyiségben helyezték volna el, tartani lehetett volna attól, hogy ismételtén összeverekednek és ezzel akár súlyos sérüléseket is okozhatnak volna egymásnak.

Az előállítás során P. Zs. M., valamint T. M. a járőrleíróban végig csendben voltak, nem kívántak sem összebeszélni, sem pedig a rendőrök által végzett írásos munkát megakadályozni. A leíró helyiségben amennyiben lehetőség volt rá, a személyek két ellentétes sarokban foglaltak helyet úgy, hogy közöttük asztalok, valamint azokon elhelyezett számítógépek és monitorok voltak. Az írásos tevékenység végrehajtása során R. I. rendkívül sűrűn kérte, hogy vezessék ki őt a mellékhelyiségbe, amely kérésének maradéktalanul eleget tettek. Ezen illemhelyiségbe történő kísérés során R. I. belátott a leíró helyiségbe, amely során láthatta, hogy a személyek nem beszéltek sem egymással, sem pedig az ott tartózkodó rendőrökkel. Amennyiben a rendőrök kérdést intéztek a személyekhez, azt csakis úgy tették, hogy a másik fél ne hallhassa sem a kérdést, sem pedig a választ. Az írásos munkával egyidejűleg a Közrendvédelmi Osztályba tartozó járőri állomány nyújtott segítséget abban, hogy a garázdaságban résztvevő sérült személyek egyesével, külön járművel kiszállításra kerüljenek a Sz. S. u. *. szám alatt található Újklínika Sürgősségi Betegellátó Osztályára. Ezen egészségügyi intézkedés végett sem voltak az érintett személyek sok időt egy légtérben. Miután a sérült személyek az orvosi vizsgálatról visszaszállításra kerültek a Sz.-i Rendőrkapitányság épületébe, külön-külön átszállításra kerültek a Sz., Kál.sgt. *. szám alatti rendőrségi objektumba, ahol a Készültségi Szolgálat Parancsnoka részére átadásra kerültek.

A Testület megkeresésében feltett kérdéseire a kapitányságvezető az alábbi információkkal szolgált:

A helyszínen történő intézkedés során meghallgatásra került mind a négy garázdasággal összefüggésbe hozható személy, valamint az egy tanúként szereplő személy is. Amennyiben ez nem történt volna meg, nem tudták volna a személyeket előállítani bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt a Sz.-i Rendőrkapitányság épületébe, mivel nem tudták volna, hogy mi történt.

A helyszínre érkező rendőrök segítségével mind a négy személyt különválasztva, külön autóval állítottak elő a Sz.-i Rendőrkapitányság hivatalos helyiségébe (a gyermekek elhelyezéséről gondoskodtak a szülők). Azért lett mindenki előállítva, mert a csoportos garázdaságban résztvevő személyeket minden esetben elkövetőnek kell tekinteni, mert a helyszínen történt adatgyűjtés során a felek ellentmondásba keveredtek.

Az intézkedés során a körzeti megbízottak által nem lett készítve felvétel.

Az előállító helyiségben van elhelyezett kamerarendszer, azonban a Cs. Megyei Rendőr-Főkapitányság Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztály tájékoztatása szerint a Sz.-i Rendőrkapitányság földszinti előállító helyiségeiben elhelyezett biztonsági kamerák által 2016. május 4. nap rögzített felvételek nem állnak rendelkezésre, azok már automatikusan töröltek. *[Ezzel kapcsolatban a Testület tájékoztatásul megjegyzi, hogy az előállító helyiségben elhelyezett kamerákról, és az azok által készült felvételének tárolásáról az Rtv. 42.§-ának (5c) bekezdése, valamint a (7) bekezdés c) pontja rendelkezik, amelyek értelmében az előállító helyiségben elhelyezett kamerák felvételeit a rögzítést követő három munkanap elteltével törölni kell.]*

A kapitányságvezető előadta, hogy az intézkedő rendőrök a helyszínre érkezésük után, minden résztvevő felet, kivéve a gyermekeket, akik egyébként a verekezésben nem vettek részt, meghallgattak. A helyszínen tanúkatatást végeztek, amely során P. Zs. M. feleségét, Pné. N.É.-t találták meg, más személyeket nem. Arra való tekintettel, hogy a cselekmény hétköznap 17 óra 40 perc körül történt, nem tartózkodtak az általános iskola előtti szakaszon mások. A jelen lévő Pné N. É. igaz, hogy P. Zs. M. felesége, azonban elmondásában részleghajlásra utaló körülmény nem volt tapasztalható. A személyek kb. ugyanazt a történetet mondták el, mindannyian a saját szemszögükből, amely történetek annyiban megegyeztek, hogy történt tettelegesség, ezért mindenkit előállítottak a Sz.-i Rendőrkapitányság hivatalos helyiségébe. Nem felel meg a valóságnak azon állítás, hogy a játszótéren lévő személyek nem lettek meghallgatva, mivel a cselekmény környezetében annak megvalósításakor nem tartózkodott más a már korábban is említett személyeken kívül. Akik az intézkedés során később érkeztek, tőlük érdemi információt beszerezni nem tudtak. A garázdaságban résztvevő felek gyermekeinek meghallgatására azért nem került sor, mivel gyermekek meghallgatására az eljárás bármely szakaszában pszichológus jelenléte mellett kerülhet sor. Ezen kívül a rendőrök nem emlékszenek olyan kijelentésre, amely során a panaszos közölte volna, hogy hallgassák meg gyermekét a történetekkel kapcsolatosan.

Alkoholos vizsgálatra nem került sor, mivel a kapitányságvezető szerint a garázdaság bűncselekmény elsődleges intézkedéseinek semmilyen jogszabály nem kötelezi a rendőrt arra, hogy alkoholszondás vizsgálatot hajtson végre. Azt a gépkocsivezetők ellenőrzésekor köteles használni a rendőr, ilyen jellegű cselekményeknél nem. Az alkoholszondás vizsgálatról mindegyük fél esetében eltekintettek, mivel mind a négy személy tudatánál volt, rajtuk alkoholszagot nem éreztek, egyéb alkoholfogyasztásra utaló körülmény sem volt felfedezhető.

Az előállítás során mindegyik fél el lett szállítva az Újklínika Sürgősségi Betegellátó Osztályára (továbbiakban SBO). ahol mindenkit megvizsgáltak, kivéve P. L.-t, akinek nem keletkeztek sérülései és nem voltak panaszai.

Az előállított személyek nyilatkozatva lettek panaszukkal, jogorvoslatukkal kapcsolatosan, amely során emlékezete szerint a panaszos közölte, hogy nincs panasza sem a rendőri intézkedés miéjtjével, sem pedig annak módjával kapcsolatosan (míg R. I. a panaszát helyben, V. Z. c. r. alezredesnek előterjesztette). A panaszos a kapitányságvezető szerint ellentmondásba keveredik ezen panaszával kapcsolatosan, hiszen az előállítás során készült nyilatkozatokon aláhúzta, hogy nincs panasza az intézkedéssel szemben, majd ezen nyilatkozatot aláírásával hitelesítette.

B. M. c. r. törzssászlós 2016. május 4-én nap 20 órától 2016. május 5-én 8 óráig bűnügyi készütségi szolgálatot látott el B. Á. c. r. főhadnagy bűnügyi készütségi szolgálat szakmai irányítójának irányítása alapján, a Sz. Rendörkapitányság Sz., K. sgt. *. sz. alatti objektumában. A bűnügyi készütségi szolgálat szakmai irányítójának utasítása alapján R. I. és a panaszos előállított személyeket gyanúsítottként hallgatta ki, valamint a panaszossal szemben lefoglalást hajtott végre, továbbá kihirdette R. I. őrizetbe vételét. A fentiekben részletezett, nyomozási cselekményekről készített iratokban az érintettek által előadottak, - ha voltak olyanok - rögzítésre kerültek. A feladatok végrehajtására vonatkozó utasítás adása, valamint a kihallgatások, lefoglalás, és őrizetbe vétel rögzítése során szükséges kommunikáció zajlott a nyomozási cselekmények során, amelyek rögzítésre is kerültek a határozatokban, és jegyzőkönyvekben. A panaszos a vele szemben végrehajtott nyomozási cselekmények után a rendőrség épületét elhagyta, viselt ruházatáról, és hajnali - rendőrségi épületből történő - távozása utáni közlekedési szándékáról, és lehetőségeiről B. M. c. r. törzssászlós nyilatkozni nem tudott.

A kapitányságvezető előadta továbbá, hogy a Sz., K. sgt. 24. szám alatti objektumon nem látható rendőrségi jellegre utaló jelölés. A körzeti megbízottak azt feltételezik, hogy a T. M. kocsiját T. M. párja szállította a kálvária úti objektum elé, mert T. M. szolgálati gépjárművel lett előállítva, nem jött az ő autójával. Az ő gyermekét a párja, vitte otthonukba.

13) Cs. L. r. százados 2016. június 7-ei, B. V. c. r. törzsörmester 2016. június 8-ai és U. R. Gy. r. főtörzsörmester 2016. június 8-ai kiegészítő jelentéseinek tartalma lényegében megegyezik a kapitányságvezetői átirat tartalmával, tulajdonképpen utóbbi azok keresztmetszete, ezért ezen jelentések részletes ismertetésétől a Testület a továbbiakban eltekint.

Ezen jelentésekkel összefüggésben a Testület releváns információként csupán azt jegyzi meg, hogy B. V. c.r. törzsörmester arra vonatkozóan, hogy a panaszos miként tudott volna hazajutni a rendőrség kálvária úti épületében elmondta, hogy a panaszos a fenti objektumtól kb. fél óra sétával gyalog, illetőleg a közelben (kb. 500 méterre) lévő taxiállomáson lévő taxi segítségével is haza tudott volna jutni. U.R.Gy. r. főtörzsörmester pedig fenti jelentésében előadta, hogy a K. úti épület 2015. őszén került a rendőrség használatába, amikor nagyon nagy volt a migráció okozta nyomás. Tudomása szerint ezért lett az épület a rendőrség használatába adva. A Bűnügyi Készenléti csoport ott végzi napi tevékenységét és ezért lett itt meghallgatva mindenki az ügyel kapcsolatban.

14) O. Z. Z. r. százados június 8-ai feljegyzésében elmondta, hogy R. I. rendőri intézkedéssel szemben bejelentett panasza tárgyában a Testület adatkérése kapcsán 2016. június 3 -án 8 óra 30 perckor felvette a kapcsolatot a Cs. Megyei Rendőr- Főkapitányság Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztályán S. Cs. közalkalmazott informatikussal, aki tájékoztatta, hogy a Sz.-i Rendörkapitányság földszinti előállító helyiségeiben elhelyezett biztonsági kamerák által

2016. május 4-én nap rögzített felvételek nem állnak rendelkezésre, azok már automatikusan törlődtek.

III.

1) A Testület *FRP/172-2/2016* ügyszámon vizsgálta R. I. panaszát, amelyhez 2016. május 25-én terjesztett elő panasz-kiegészítést. A panasz-kiegészítésben CD lemezre kiírt adathordozón mellékelte és a Testület rendelkezésére bocsátotta az ügyben szereplő helyen és időben az általa videokamera-fényképezővel „idővonalban” készített fénykép és videofelvételeket, melyeket a Testület az alábbiakban ismertet.

A panaszos csatolt 15 db fényképet és 5 db videó felvételt. Ezekkel kapcsolatban a Testület releváns információként rögzíti az alábbiakat:

A fényképek közül 11 db. az időbélyegző szerint 2016. május 4-én készült. Ezek közül 7 db. feltehetőleg a panaszbeadványban taglalt esemény helyszínét képező játszótéren készült:

- 3 db képen a panaszos látható, ahogyan egy férfival és egy nővel beszélget, mögöttük gyerekek játszanak a játszótéren. A férfi a panaszos állítása szerint P. Zs. M. , a nő Pné N. É. (R. I. csatolt róluk egy-egy, állítása szerint facebook-ról letöltött képet)
- 1 db fényképen T. M. (szintén csatolt róla egy facebook-ról letöltött képet) az autóba hajolva beszél a panaszoséhoz, mellette 3 db gyermek áll.
- 3 db fényképen P. Zs. M. telefonál, mellette vélhetőleg T. M. és még egy nő áll, valamint 3 gyermek.
- 3db fénykép R. I. látható sérüléseit rögzíti; a homlokán van egy horzsolás (dudor), az arccsontján horzsolás, a térdén nagyméretű véres seb.

A P5042166 számú videó felvételen a panaszos sérelmezi, hogy a vitában résztvevő másik fél személyeskedik vele. Az érintettek felek között arról megy a vita, hogy ki kezdte a verekedést, és hogy P. Zs. M. miért avatkozott bele. A panaszos nyugtatja R. I.-t , aki többször is megismétli, hogy a „közszemély fel lesz jelentve bűnpártolásért”. Megy a vita a két hölgy között, hogy ki ütött először. R. I. és P. Zs. M. is vitatkoznak

Közben hallható, hogy megérkezik a rendőrség. A panaszos R. I. és P. Zs. M. is mondja, hogy egyaránt kihívták a rendőrséget

A rendőr bemutatkozik, majd beszél az érintettekhez, ebből a zajok miatt nem sok hallható.

R. I. azt mondja: „Kérem neki az adatait”

A rendőr azt feleli: „Azt nem fogja megkapni most, majd kikérheti a rendőrségen.

A panaszos azt mondja, hogy „jó”; majd a rendőr odaszól neki „Még várjon!”

R. I. „Itt vagyok, végig föl lettek véve a történetek”

Rendőr: „ Mi történt?” (Itt látható, hogy két rendőr is jelen volt a helyszínen.)

A P5042162 számú videó felvételen a panaszos és R. I. beszélgetnek a történetekről, majd a konfliktusban érintett felek vitatkozni kezdenek. Közben a panaszos végig próbálja R. I.-t nyugtatni.

A P5042168 számú videó felvételen T. M. beszél a rendőrökkel arról, hogy mi történt. Közben a panaszos telefonál valakivel, hogy megint incidens történt a játszótéren. Kéri az illetőt, hogy jöjjön a főtérre. Mondja az illetőnek, hogy nem tudja, hogy ki az a nő akivel incidensbe került, de az illető össze-vissza hazudozik és azt mondta, hogy majd jelezni fogja a

történeteket az iskolának is. Közben hallható, hogy P. Zs. M. is beszél a rendőrökkel arról, hogy mi történt. A rendőr közben igazoltatja T. M.-et..

A P502170 számú videó felvételen egy rendőr látszik, körülötte sok gyerek áll. Közben egy női hang hallható, azt mondja, hogy „ne haragudjon, azért hallgassa meg a másik félt is., és közli, hogy ő a panaszos anyja. Közben az hallható, hogy egy hang mondja, hogy „bemegy az iskolába.”, mire egy másik hang „menyjen”.

A P5042167 és P5042169-es felvételek nem tartalmaznak releváns információkat.

2) Mint ahogyan az fent említésre került a Testület *FRP/172-2/2016* ügyszámon vizsgálta R. I. panaszát, amely vizsgálat kapcsán a rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta az R. I. őrizetbe vételét elrendelő határozatot.

A Testület az alábbiakban ismertetni ezen határozat jelen panasszal kapcsolatos releváns részeit.

A nyomozó hatóság őrizetbe vétellel kapcsolatos egyéb intézkedéseiként a határozat az alábbiakat említeni:

A terhelt (R. I.) által megjelölt hozzátartozó, illetve más személy (a panaszos.) értesítése 2016. május 5-én reggel 6 órakor megtörtént. A terhelt felügyelet nélkül maradó vagyonának, lakásának biztonságba helyezése iránt úgy intézkedtek, hogy a panaszosnak egy db. indító és 1 db lakáskulcsot átadtak.

IV.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételől függően ba) az országos rendőrfőkapitány, bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni; büntetőeljárás keretében fogatosított cselekmények törvényességét elbírálni; kártérítést megítélni; az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani. A Testület a panaszost a hatásköri szabályokról levelében tájékoztatta.

Fentiekre tekintettel a Testület a panaszos által kifogásolt tanúkihallgatások elmaradását, a panaszos pulóverének lefoglalását, továbbá azt, hogy az intézkedés azon szakaszában, amely már a büntetőeljárás ideje alatt fogatosított nyomozati cselekménynek minősül a rendőrök őket nem, csak a másik felet hallgatták meg nem jogosult vizsgálni, mivel azok büntetőeljárás keretében fogatosított cselekményeknek minősülnek.

Nem vizsgálhatta a Testület azon panaszlevelet sem, amely arra vonatkozik, hogy a helyszínen nem szondáztatták meg T. M.-et (és a többi vitában résztvevő felet sem), mivel az érintettek alkoholos befolyásoltságának vizsgálata nem az Rtv. IV, V. fejezete által szabályozott kötelezettség megsértésének, rendőri intézkedésnek vagy annak elmulasztásának minősül, hanem késelem nélkül elvégzendő nyomozati cselekménynek, amely szintén a büntetőeljárás részét képezi.

Ezzel kapcsolatban a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: BM-IM együttes rendelet) a következő képen rendelkezik:

„103. §

(2) A nyomozó szerv köteles már a feljelentés vételekor, illetőleg a nyomozó szerv tagjának észlelésekor - ha a késelem veszéllyel jár, a jegyzőkönyv felvétele előtt is - minden olyan intézkedést megtenni, amely a nyomozás eredményességét, gyors teljesítését elősegíti.

(3) Késelem nélkül intézkedni kell a személy-, illetve tárgykörözés elrendelésére, szemle tartására, véralkohol-, toxikológiai vagy vizeletvizsgálat elvégzéséhez szükséges minta vételére, és minden olyan nyomozási cselekmény végrehajtására, amelynek elmulasztása vagy későbbi elvégzése az eljárás eredményességét károsan befolyásolná.”

A rendőrségi iratok egyéb iránt arról számoltak be, hogy az intézkedő rendőrök az alkoholszondás vizsgálatról mindegyik fél esetében eltekintettek, mivel mind a négy személy a tudatánál volt, rajtuk alkoholszagot nem éreztek és egyéb alkoholfogyasztásra utaló körülmény sem volt felfedezhető.

V.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényre

(továbbiakban Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolg. Szab.) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és felelősség” fejezetének IV.cikkében foglalt személyi szabadsághoz való, a VI. cikkben foglalt személyes adatok védelméhez való, a XV. cikkében biztosított egyenlő bánásmóddhoz való, a XX. cikkében foglalt egészséghez fűződő és a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát – az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a rendőrök intézkedési kötelezettségét vonta vizsgálatra körébe.

a) A Testület megvizsgálta, hogy a rendőröknek keletkezett-e intézkedési kötelezettségük.

Az Rtv. 13.§-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet, vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. A Szolg. Szab. 8. § (1) bekezdése az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy a telefonon történt bejelentések (a panaszos partnerével együtt, és P. Zs. M. is tett bejelentést) alapján felmerülhetett-e bűncselekmény, avagy szabálysértés elkövetésének, a rendőri fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség tudomására jutott cselekmény felvethette egyrészt a rendőrség által megjelölt, a Btk. 339. § -ában szabályozott csoportosan elkövetett garázdaság bűncselekmény elkövetését.

„339. § (1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a

garázdaságot *a)* csoportosan, *b)* a köznyugalmat súlyosan megzavarva, *c)* fegyveresen, *d)* felfegyverkezve vagy *e)* nyilvános rendezvényen követik el.”

Továbbá a bejelentésben közölt magatartás felvethette a Btk. 164. §-ában szabályozott testi sértés vétség/büntett elkövetését is.

„164. § (1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. (2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.(3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

A fentiekben kifejtettek alapján a telefonos bejelentés folyamán a rendőrök tudomására jutott cselekmény felvethette annak a gyanúját, hogy a bejelentők sérelmére a vitában érintett másik fél jogellenes cselekményt követett el. Az, hogy ez a rendőrség tudomására jutott a Testület véleménye szerint a rendőrség oldalán az Rtv. 13.§-a értelmében intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, hiszen a szükséges intézkedéseket a cselekmények elkövetése esetén a rendőrségnek (tekintettel arra, hogy bűnüldöző és közrendvédelmi hatóságként is funkcionál) haladéktalanul meg kellett tennie a jogellenes helyzet megszüntetése érdekében. Emiatt a Testület álláspontja szerint a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben-

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a rendőrségnek a bejelentés alapján fennállt az intézkedési kötelezettsége, erre tekintettel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga az intézkedés kezdeményezése kapcsán.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a rendőrség hogyan tett eleget az intézkedési kötelezettségének.

A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen nem hallgatták meg őket a történetekkel kapcsolatban.

A panaszos meghallgatásával kapcsolatban a Testület az alábbiakat jegyzi meg.

A kapitányságvezető átirat (és az azok alapjául szolgáló rendőri jelentések) szerint a helyszínen történő intézkedés során meghallgatásra került mind a négy garázdasággal összefüggésbe hozható személy, valamint az egy tanúként szereplő személy is. Amennyiben ez nem történt volna meg, nem tudták volna a személyeket előállítani bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt a Sz.-i Rendőrkapitányság épületébe, mivel nem tudták volna, hogy mi történt.

Az R. I. által a Testület rendelkezésére bocsátott felvételek egyikén hallható, hogy a panaszos édesanyja azt mondja, hogy hallgassák már meg a másik felet is, a felvétel azonban ezen kijelentés után pár másodperccel véget ér, ezért nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy ezután mi történt.

A Testület álláspontja szerint a rendőrség számára a telefonos bejelentésben közöltek intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, így a rendőrségnek meg kellett jelennie a bejelentés helyszínén azért, hogy az abban foglaltak valóságáról meggyőződhesse. A rendőrség - a Testület megállapítása szerint - ennek eleget tett, hiszen nem sokkal a bejelentést követően

kérkeztek a helyszínre. Azzal kapcsolatban, hogy a rendőrök a helyszínen meghallgatták-e mind a négy vitában érintett felet a panaszosi állítás és a rendőrség által előadottak között éles ellentét feszül.

Mivel a fent ismertetett **állítások a lehető legteljesebb mértékben ellentmondanak egymásnak, ezért** a Testület úgy foglalt állást, hogy-e tekintetben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

2) A panaszos sérelmezte, hogy előállították.

a) A Testület elsőként a panaszos előállításának jogszerűségét vizsgálata.

Az előállítás jogalapjaként a rendőrség az Rtv. 33.§ (2) bekezdés b) pontját jelölte meg. Az idézett jogszabály a következőket mondja ki: „A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.”

A Testület ezért vizsgálta, hogy fennállt-e a panaszos vonatkozásában bűncselekmény elkövetésének gyanúja. A megjelölt előállítási okkal kapcsolatban azt is szükséges rögzíteni, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint a Testületnek a büntetőjogi felelősség vizsgálata nem tartozik hatáskörébe.

Egyúttal szükséges utalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. A Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövetette-e a bűncselekményt vagy sem, hanem abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének – a megalapozott gyanú szintjénél alacsonyabb fokú – gyanúja. (Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható. Ezért a bűncselekmény gyanújának, mint előállítási oknak a fennállása nem is vonja maga után minden esetben kötelező jelleggel azt, hogy azt a személyt, akit ezen előállítási ok alapján vannak intézkedés alá, meg is gyanúsítsák valamilyen bűncselekmény elkövetésével.)

A rendőrségi iratanyag alapján megállapítható, hogy 2016. május 4-én a panaszos és párja (R. I.), valamint másik két személy összetűzésbe keveredtek. A konfliktus során a panaszos és T. M. egymás haját tépve a földre kerültek, melyet látván R. I. a panaszos segítségére sietett, és lehúzta T. M.-et a panaszosról. P. Zs. M. ezen cselekményt észlelve T. M. védelmére kelt, mely során megütötte R. I.-t.

A történetek alapján az intézkedő rendőrök értesítették a Készültségi Szolgálat Parancsnokát, aki azt az utasítást adta számukra, hogy R. I.-t, valamint a többi aktívan résztvevő felet csoportosan elkövetett garázdaság miatt állítsák elő Sz.Rendőrkapitányság épületébe.

A fent említett cselekmény a Btk. 339.§-ának (2) bekezdése szerinti csoportosan elkövetett garázdaság büntettének törvényi tényállását valósíthatta meg.

A Testület álláspontja szerint a rendőrségi iratokban részletezett körülmények alapján a panaszossal szemben a bűncselekmény elkövetőjének előállításához szükséges mértékű

egyszerű gyanú a rendőrség által beszerzett információk alapján fennállt, ezért az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja megfelelő jogalapot szolgáltatott a panaszos előállítására.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület úgy határozott, hogy nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga, a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában korlátozta a panaszos személyi szabadságát.

b) Tekintettel arra, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésében meghatározott előállítási okok nem kötelező jelleggel írják elő az előállítást, hanem mérlegelési jogot engednek az intézkedő rendőrnek, hogy valóban szükséges-e annak foganatosítása továbbá intézkedések lefolytatása céljából; ezért a Testület vizsgálta, hogy az előállítás arányos volt-e az intézkedéssel elérni kívánt céllal.

Azon kérdés megítéléséhez, hogy a rendőrség megalapozottan döntött-e a panaszos előállítása mellett, az Rtv. 15. §-ában előírt arányossági követelmény ad eligazítást. A rendelkezés értelmében „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”, továbbá „több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

Az arányosság megítélésekor tehát a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

Erre a kérdésre a Testület igennel felelt. A Testület megítélése szerint - az előző pontban kifejtettek alapján- a panaszos kapcsolatba volt hozható a feltétezetően elkövetett bűncselekménnyel. A panaszossal szemben felmerült egyszerű gyanút erősíteni, gyengíteni, vagy kizárni csak a panaszos előállításának útján lehetett. Továbbá csak így volt lehetőség arra, hogy őt a vitában résztvevő többi féltől elkülönítve hallgassák meg, valamint, hogy az azonos érdekű felek (panaszos és partnere) összebeszélést megakadályozzák.

A Testület álláspontja szerint a panaszos előállítása az adott körülmények között indokolt volt, arra megfelelő jogalappal került sor, amely intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-ban szabályozott arányossági követelményeknek is, így ennek kapcsán sem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

c) A panaszos előállításának idejével kapcsolatban a Testület az alábbiakat jegyzi meg.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

U. R. Gy. r. főörzsőrmester és B. V. c.r. törzsőrmester 2016. május 4.én kelt előállítás végrehatásáról szóló jelentése szerint a panaszos 2016.május 4. 17 óra 40 perctől 2016. május 5. 3 óra 25 percig, tehát összesen 10 óra 45 percen át állt személyi szabadságot korlátozó intézkedés alatt.

Ez idő alatt a rendőrök igazoltatták (17 óra 40 perckor), beszámolták a Sz.-i Rendőrkapitányságra, előállító helyiségben helyezték el (18 óra 55 perctől 22 óra 55 percig), majd elszállították az SBO-ra (22 óra 55 perckor). A panaszos által elmondottak szerint itt körülbelül 45 percen át tartózkodott, majd visszaszállították a Sz.-i Rendprkapitányságra, ahol a panaszos ruházata ismételt átvizsgálásra került, majd felvették a tanúvallomását (0 óra 17 perctől 1 óra 32 percig). Ezt kvetőően vele szemben lefoglalást foganatosítottak (2 óra 4

perctől 2 óra 14 percig), majd 3 óra 25 perckor elbocsátották.

Figyelemmel arra, hogy a panaszt a vele szemben fogantatosított fent említett érdemi cselekmények között többször is utaztatták, valamint arra, hogy ezen időközökben történt a vitában érintett többi fél meghallgatása is (*P. M. Zs.-t 2016. május 5-én 0 óra 20 perctől 0 óra 50 percig; T. M.-et 2 óra 16 perctől 3 óra 45 percig hallgatták ki gyanúsítottként*) a Testület a panaszos előállításának időtartamát az elvégzett cselekményekhez képest nem tartotta indokolatlanul hosszúnak, ezért **álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.**

2) A panaszos sérelmezte, hogy nem kapott az előállítása meghosszabbításának tényéről és okáról szóló igazolást.

A Testület a panaszos előállításának időtartamát az U. R. Gy. r. főörzsőrmester és B. V. c.r. törzsőrmester 2016. május 4-én kelt előállítás végrehatásáról szóló jelentéséből tudta megállapítani. A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott iratcsomag nem tartalmazott a panaszos előállításának okáról és idejéről szóló igazolást és a kapitányságvezetői átirat, valamint a kiegészítő jelentések - az előadó testületi tag tanácsadója által küldött megkeresésében kifejezetten feltett kérdés ellenére – a panaszos vonatkozásában hallgatnak arról, hogy kapott-e az előállítás meghosszabbításának indokáról bármilyen írásos igazolást.

Mindezekre tekintettel a Testület eddig kialakult gyakorlata alapján érdemi rendőrségi cáfolat hiányában elfogadta a panaszos azon állítását, hogy nem kapott az előállítása meghosszabbításának tényéről és indokáról írásos igazolást.

Fentiek tekintetében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszosnak kiadni elmulasztott igazolás miatt sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető joga.

3) A panaszos szerint a rendőrök diszkriminatív módon jártak el, mert az előállításuk során őt és partnerét, R. I.-t külön-külön előállítóhelyiségben helyezték el, még a vitában érintett másik két felet együtt, az ún. leíró helyiségben.

A Szolg. Szab. 31. § (9) bekezdése kimondja, hogy "Gondoskodni kell az előállító helyiségben elhelyezett, azonos ügyben fogvatartott személyek, a férfiak és a nők, a felnőtt korúak és a fiatalok elkülönítéséről, valamint rendkívüli őr felállításával biztosított őrzéséről".

A kapitányságvezető átiratában arról számolt be, hogy a Sz.-i Rendőrkapitányság épületében kettő előállító helyiség van kialakítva, így az esetlegesen előforduló nagyobb elkövetői létszámú cselekmények előállítottjainak elhelyezése, elkülönítése problémát okoz. Ezen probléma megoldása jelen esetben kizárólag az alábbi módon volt megoldható, mivel a közterületi csekély létszámú rendőri erő nem volt elvonható további üres helyiségekben végrehajtandó személyőrzésre.

Tekintettel arra, hogy az elmondottak alapján P. Zs. M. valamint T. M. korábban nem ismerték egymást, ők a leíró helyiségben, míg R. I. , valamint a panaszos külön előállító helyiségben lettek elhelyezve, mivel ők egymással párkapcsolatban élnek, közös gyermeket is nevelnek, ezért tartani lehetett attól, hogy ők nagyobb eséllyel beszéltek volna össze az eljárás további szakaszára vonatkozóan. A kapitányságvezető hangsúlyozza, hogy Mivel az intézkedés során arról szereztek tudomást, hogy T. M. és P. Zs. M. korábban nem ismerték egymást, ezért feltehetőleg kisebb volt az esélye, hogy a vallomásukat egymás történetéhez

igazítsák. a R. I. és a panaszos párkapcsolatban élnek, gyermeket is nevelnek, így részükről elég lehet egymásnak akár csak egy mozdulat is, hogy megértsék egymást az ügyel kapcsolatosan elmondani kívántakról.

A kapitányságvezető előadta, hogy nem megkülönböztetés céljából lett a R. I. , valamint a panaszos az előállító helyiségben elhelyezve, mivel a rendőri intézkedés végig objektív, tárgyilagos volt. R. I.-t és a panaszost azért helyezték a külön előállító helyiségbe, mert ők ismerték egymást, valamint az intézkedés során jóval kifogásolhatóbb hangnemben beszéltek a rendőrökkel, valamint a magatartásuk sokkal agresszívebb és akadékoskodóbb volt, mint a másik két személlyé. T. M., valamint P. Zs. M. együttműködőbbek voltak az intézkedés során, míg a R. I.-t többszöri felszólításra volt csak hajlandó végrehajtani utasításaikat, láthatóan húzta az időt minden tevékenységével. A kapitányságvezető szerint a Szolg. Szab. fent idézett rendelkezése értelmében, mivel 2 fő nő, valamint 2 fő férfi vett részt az esemény során, más egyéb elkülönítési lehetőség nem volt. Amennyiben az ügyben érintett férfiakat, valamint nőket egy-egy helyiségben helyezték volna el, tartani lehetett volna attól, hogy ismételten összeverekednek és ezzel akár súlyos sérüléseket is okozhatlak volna egymásnak.

A Testület figyelembe véve a kapitányságvezetői átiratban elmondottakat arra az álláspontra helyezkedett, hogy elfogadja azon érvelést, hogy mivel a rendőrkapitányságon csupán két előállító helyiség volt található, azokban a panaszost és R. I.-t helyezték el, mivel ők saját beavallásuk szerint partneri kapcsolatban éltek. Mindemelett megjegyzi a Testület, hogy önmagában az, hogy két személy úgy nyilatkozik, hogy ők nem ismerik egymást, nem kellene, hogy akkora bizodalmat ébresszen a rendőrökben, hogy ezen állítást elfogadván egymás jelenlétében hallgatják meg őket, és nem biztosítják –bármilyen- külön helyiségben történő őrzésüket

A Testület az ismertetett indokok alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fenti vonatkozásban nem sérült a panaszos egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető joga.

4) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrségen a személyese adatait, valamint édesanyja elérhetőségét P. Zs. M. előtt vették fel.

A kapitányságvezető átiratában előadta, hogy nem felel meg a valóságnak ezen panaszosi kijelentés, mivel a helyszínen történt intézkedés során az említett személyek kb. 10 méteres távolságban voltak egymástól, a későbbiek folyamán pedig nem volt már a korábban felvett adatokra olyan esetben szükség, amely során bármelyik személy is hozzáférhetett volna a másik személy adataihoz.

A Testület vizsgálata során nem tudta feloldani a fenti ellentmondást, ezért arra az álláspontra helyezkedett, hogy az egymásnak teljes mértékben ellentmondó állítások miatt a panaszos személyes adatokhoz fűződő alapvető jogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszos előadta, hogy szabadítása után 2016. május 5-én hajnali fél 4 kor (mivel ezt megelőzően lefoglalták a pulóverét) egy szál pólóban engedték ki az utcára és azt mondták neki, hogy nem várakozhat tovább az épületben. A panaszos és később partnere is kifejezetten kérték, hogy engedjék vissza a panaszost az épületbe, hogy ott várhassa meg a partnerét, ám ezt nem engedték meg neki.

Az előadó testületi tag tanácsadója a rendőrségnek küldött megkeresésében kifejezett kérdéseket tett fel arra vonatkozóan, hogy miként gondoskodtak a panaszos hazajutásáról, milyen körülmények között kellett a panaszosnak várakoznia, illetve, hogy megfelel-e a valóságnak azon panaszosi állítás, hogy őt kifejezett kérése ellenére sem engedték be a rendőrségi épületbe. A kapitányságvezetői átirat és a kiegészítő jelentések szerint ezen kérdésekre egyik érintett rendőr sem tudott válaszolni. Csupán B. V. c. r. törzsőrmester jegyez meg annyit, hogy a panaszos a fenti objektumtól kb. fél óra sétával gyalog, illetőleg a közelben (kb. 500 méterre) lévő taxiállomáson lévő taxi segítségével is haza tudott volna jutni.

Az R. I. őrizetbe vételét elrendelő határozat alapján tudható, hogy R. I. kérésére a panaszost 2016. május 5-én reggel 6 órakor értesítették R. I. őrizetbe vételéről, és részére 1 db. indító és 1 db. lakáskulcsot átadtak.

A Testület hivatkozik az Rtv. alapelvi szintű rendelkezésére (2. §(1) bekezdés) amely szerint: „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Mindezek alapján a Testületben az a meggyőződés alakult ki, hogy a panaszos valóban a rendőrség épülete előtt várakozott a rendőrségről való elbocsátásától, azaz 3 óra 25 perctől kezdve 6 óráig. Mivel a rendőri jelentések nem számoltak be az ellenkezőjéről, a Testület elfogadta továbbá a panaszos azon állítást, hogy ő és partnere is kérték, hogy engedjék be a panaszost a rendőrség épületébe, hogy ott várakozhasson.

A fent idézett törvényi rendelkezés értelmében a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrségnek a panaszos testi épséghez és egészséghez fűződő alapvető joga védelmének érdekében biztosítania kellett volna a panaszos számára, hogy a rendőrség épületében várakozhasson, és ne kelljen hajnalban 2 óra 35 percen keresztül egy szál pólóban az épület előtt várakoznia, különös tekintettel arra, hogy a panaszos és partnere is kifejezetten kérték, hogy engedjék őt be az épületbe.

A fentiekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a fent részletezettek alapján sérült a panaszos egészséghez fűződő alapvető joga.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszossal szemben intézkedési kötelezettségük keletkezett a rendőröknek, ezért-e tekintetben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga. Az azonban, hogy az intézkedési kötelezettség foganatosítása miatt sérült-e a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga a Testület álláspontja szerint nem megállapítható. A Testület megítélése szerint a panaszos előállításának foganatosítása és időtartama miatt nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető joga, mivel az jogszerűen került korlátozásra. Szintén nem sérült a panaszos egyenlő bánásmódhoz való joga amiatt, hogy őt és partnerét a vitában érintett másik két féllel ellentétben külön előállít helyiségben helyezték el. Sérült viszont a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga a részére kiadni elmulasztott igazolás miatt, illetve megállapította a Testület a panaszos egészséghez fűződő alapvető jogának sérelmét, amiatt, hogy őt a hajnali hidegben nem engedték a rendőrség épületben várakozni. A Testület

álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz, valamint személyes adatok védelméhez való jogának sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a Testület a panaszos áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel az eljárás megszüntetéséről döntött.

Budapest, 2016. október 13.

**Dr. Lukács Tamás s.k.
elnök, előadó testületi tag**

**Dr. Kozma Ákos s.k.
elnökhelyettes**

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra s.k.
testületi tag**

**Dr. Wildner Domonkos s.k.
testületi tag**

**Dr. Cservák Csaba s.k.
testületi tag**

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTÉSTÜLET